

4. učno spričevalo v dokaz, da se je podkovstva izučil pri kakem kovaškem mojstru,

5. župnikovo ali županovo spričevalo o poštemem vedenju,

Uhožni prosilci, ki se ne morejo šolati ob svojih troških, niti ne morejo pričakovati podpore od svojcev, morejo dobiti po 50 gl. podpore pri kmetijski družbi. Prosilec za podporo mora svoji prošnji poleg navedenih prilog priložiti še:

6. ubožni list,

8. Potrdilo, da je že dve leti bil za kovaškega pomočnika.

Prošnje za vsprejem v podkovsko šolo naj se do 5. junija t. l. pošljejo vodstvu podkovske šole v Ljubljani.

Šola bo trajala do konca decembra prih. l.

Kdor dobro prestane preskušnjo, more po postavi iz 1873. l. dobiti patent podkovskega mojstra: brez preskušnje pa sedaj nihče ne more postati podkovski mojster.

Nauk v podkovski šoli je brezplačen, učenci morejo skrbeti le za živež in za stanovanje ter za potrebne šolske knjige. Stanovanje dobodo učenci za majhno plačo v šolski sobi.

Učenci naj se oglase vsaj dva dni pred šolskim začetkom v podkovski šoli na spodnjih Poljanah.

Ker je po slovenskih deželah še zmerom premalo v podkovstvu izučenih kovačev in zdravnikov kopitnih boleznij, pa tudi premalo izurjenih oglednikov živinskih in mesovnih, zatorej naj bi skrbela županstva, da dobode vsaka občina vsaj po enega dobrega kovača in živinskega in mesovnega oglednika.

Ivan Murnik,

predsednik c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Dr. Karol vitez Bleiweis Trsteniški,

začasni vodja podkovske šole.

Naznanilo.

Skušnje na tukajšnji podkovski šoli se bodo vršile dne 27. in 28. junija t. l., in sicer: 27. junija skušnja iz podkovstva za kovače, kateri niso obiskavali podkovske šole, 28. junija pa za učence podkovske šole iz podkovstva in ogledovanja klavne živine in mesa. Kovači, kateri hočejo delati to skušnjo, naj se oglase pri podpisnem vodstvu do 15. dne junija t. l.

Vodstvo podkovske šole v Ljubljani

dne 2. maja 1899.

Dr. Karol vitez Bleiweis Trsteniški.

Novice.

— **Osebne vesti.** Učitelj g. Fr. Muhič v Št. Jerneju je debil častno svetinjo za štiridesetletno zvesto službovanje.

— **Karol Pleško** †. Dne 23. t. m. je ob 1/25 uri popoldne po kratki bolezni za kapjo umrl v Ljubljani g. Karol Pleško, c. kr. sodni nadsvetnik v pokoju, jeden najbolj čislanih in spoštovanih narodnih naših someščanov. Kot meščanski sin rojen v Ljubljani dne 28. januarija 1834. je rajni Pleško prebil maturo z odliko leta 1852., pravoslovne nauke l. 1856. na Dunaju in je potem vstopil za konceptnega praktikanta pri c. kr. deželni vladi v Ljubljani. Po dovršeni politični in sodni praktični izkušnji je služil najprej kot vladni koncipist, pozneje kot okrajni komisar pri politični upravi v Litiji, v Kranjski gori, v Postojini in Planini. Leta 1870. je bil imenovan za c. kr. sodnega adjunkta v Kamniku, pozneje za c. kr. okrajnega sodnika v Črnomlju, na Vrhniki in v Litiji. Leta 1881. je postal svetnik pri okrožnem sodišču v Novem mestu, odkoder je bil v enakem svojstvu predstavljen leta 1886. v Ljubljano. Po več nego 42letnem službovanju je stopil meseca novembra 1898. v stalni pokoj ter je bil ob tej priliki odlikovan z naslovom in značajem c. kr. sodnega nadsvetnika. Pokojni nadsvetnik Pleško je imel zaradi svojega blagega srca, zaradi svojega umerjenega, taktnega vedenja in zaradi svojega živahnega temperamenta po vseh krajih, koder je služil, veliko prijateljev in je povsod kot vesten uradnik in ljubezniv družabnik ostal v najboljšem spominu. Dasiravno večkrat bolehen, je zadnja leta s posebno spretnostjo in točnostjo vodil porotne razprave. Kot dijak je svoje počitnice navadno preživel pri prijatelju svojega očeta, slovenskem pisatelju Matevžu Ravnikarju Poženčanu in se je tako od mladih let navzel tistega domorodnega prepričanja, ki mu je ostal zvest do zadnjega diha, in katerega tudi kot uradnik nikdar ni zatajil. V aktivno politiko se ni vtikal, zanimal se je pa za vsako javno vprašanje, podpiral vsa narodna društva, bil mnogo let jako delaven odborik „Pravnika“, do svojih poznih let je kupoval in prebiral slovenske politične in leposlovne knjige in časopise bil je mnogoletni naročnik „Novic“, katere je vedno z veseljem podpiral tako da je naše starejše in mlajše pesnike in pisatelje poznal tako kakor malokdo njegovih vrstnikov. V srečnem zakonu živeč z Marijo roj. Lenassi, je zdaj zapustil štiri hčerke, ki žalujejo za svojim predragim in predobrim očetom. Bog ti daj večni mir, zlata duša slovenska!

— **Shod vinogradnikov.** Iz Novega mesta nam dohaja vest, da se snidejo dolenjski vinogradniki v pričetku meseca maja v Novem mestu, kjer se bodo posvetovali in sklepali o vprašanju, kako prodajanju petijota v okom priti. ter vinsko kupčijo povzdigniti. Čuje se, da pride k temu shodu tudi vipavskih gostov v lepem številu.

— **Umrl** je poslovodja tvrčke K. Tavčar, g. Gregor Trdina, značajan narodnjak. Bodi mu prijazen spomin!

— **Umrla** je podaljši bolezni gospa Fani Frelih roj. Kobilca, soproga g. dež rač. oficijala Ivana Freliha, s katerim se je bila šele pred kratkim omožila. Bodi ljubeznivi gospe prijazen spomin.

— **V Ameriko.** Mestna policija je min. ted. spet prišla štiri mladeniče, kateri so se hoteli odtegniti vojaški dolžnosti, in jo popihati v Ameriko. Bili so to Ant. Zalar iz Zapotoka, Fr. Mostar iz Planine, Fr. Berčan iz Luž in Fr. Stepič iz Zagriča. Dva sta imela celo nepravna potna lista, a nima to ni ničesar pomagalo, kajti stražnik ju je kmalu ujel, in se je pokazalo, da se ne pišeta tako, kakor stojiv potnem